

DESTINACE MĚSÍCE

Dva nenápadné unikáty

Kromě turistických pecek vás v Chile čekají i dvě nenápadná překvapení: park plný stromových fosilií a městečko bohémů, kavárniček, dobrého jídla a lanovek.

Text a foto: Jan Miřáček / Chile

V ceně vstupného do národního parku Huerquehue je zahrnuta i cesta časem. Když se procházíte lesem plným blahočetů chilských, připadá vám to jako procházka pravěkem. Vstupní branou do parku je městečko Pucón. Odtud je to už jen 35 km pohupování dalším autobusem až na Poslovo místo. Tak lze jméno parku přeložit z jazyka domorodého kmene Mapučů. Huerquehue je malý národní park (125 km²) a oproti slavnému patagonskému Torres del Paine tu potkáte jen šestinu turistů.

Do pralesa fosilií

Huerquehue leží v regionu La Araucanía, pojmenovaném podle endemického stromu *Araucaria araucana*, blahočetu chilského. Tento strom návštěvníkům navozuje pocit, že se vrátili v čase o miliony let. Blahočet roste bez výraznějších změn již 150 milionů let a za tuto vlastnost si mezi biology vysloužil nálepku živoucí fosilie.

V parku jsme se ubytovali v refugiu Tinquilco, na kraji stejnojmenného jezera, a druhý den vyrazili na jednodenní trek kolem jezer. Měří pouhých 10 km s převýšením 730 m a je středně náročný. Procházíme po turistických stezkách mezi blahočetovými lesy a postupně obejdeme pět jezer. Nejvíce se mi pro své scénické výhledy líbily Lago el Toro a Laguna Los Patos.

Náš hostitel Patricio nám večer naservíroval tradiční chilskou polévku *cazuela de cerdo*. Jejím základem je vařené vepřové, dýně a brambory. Po večeři a sklence vynikajícího chilského vína jsem se vydal fotit noční oblohu. Jako na mnoha místech v Chile je i zde minimální světelné znečištění, které vybízí k pozorování hvězd. Mraky mi ten večer ve výhledu na Mléčnou dráhu nebránily a mohl jsem pořídit několik fotek s miliony hvězd nad refugiem.

Když zbude čas, je skvělé užít si koupačku v termálních pramenech na Bílé řece (Río Blanco) přímo v parku nebo vodopády Ojos del Caburga cestou zpátky do Pucónu.

Po návratu z národního parku jsme prozkoumali sympatické městečko Pucón. Leží u jezera Villarica, z jedné strany je obklopeno horami přírodní rezervace Villarica a evokuje atmosféru malého alpského města v Evropě. Žije zde 22 tisíc obyvatel, mezi nimi i potomci Němců, kteří do Chile imigrovali v 19. století. Díky tomu není problém si v kavárně objednat štrúdl a obdivovat místní architekturu ovlivněnou německým stylem.

Obyvatelé i turisté se mohou denně kochat výhledem na sopku Villarica, která se řadí mezi nejaktivnější chilské vulkány a Mapučové jí přezdívací Dáblův dům.

Bohémské srdce Latinské Ameriky

Valparaíso je prý jedno nejzajímavějších městských oblastí celé Latinské Ameriky a vysloužilo si přezdívky klenot Pacifiku nebo malé San Francisco. Španělé do oblasti připluli v 16. století. Zásadní funkci plnilo zejména v druhé polovině 19. století, kdy sloužilo jako odpočinkové místo pro lodě plavící se mezi Atlantikem a Pacifikem přes Magalhãesův průliv. Otevření Panamského průplavu zasadilo ekonomice města citelnou ránu.

Valparaíso si získá srdce cestovatele barevnými domky na 42 pahorcích. Ty nejpopulárnější jsou Cerro Alegre a Cerro Concepción. Najdete zde kavárny, restaurace, bary, turistické obchůdky s rukodělnými produkty i kulturu: pouliční muzikanty a nádherné malby na zdech, murály. I díky tomu byla v roce 2003 historická část města zařazena na Seznam světového dědictví UNESCO.

Kromě mladých lidí, kteří do Valparaíso nebo sousedního městečka Viña del Mar přijíždějí na parties, si na své přijdou i gastroturisté.

Místní kuchyně je založena na plodech moře a příprava pokrmů se liší podle osvědčených rodinných receptů.

Unikátními stavbami jsou zde lanovky. Za levné jízdné ulehčují lidem nikdy nekončící chůzi do zdejších 42 kopců. Většina lanovek byla postavena mezi koncem 19. a začátkem 20. století. V jeden čas jich město mělo kolem třiceti, do dneška se jich dochovalo šestnáct a aktuálně jich funguje pouze sedm.

Slavný chilský básník Pablo Neruda o městě, kde měl jeden ze svých domů, jednou pravil: „Valparaíso, jak absurdní jsi! Neučesalo ses, nikdy jsi nemělo čas se obléknout. Život Tě pokaždé překvapil.“ Nerudův dům, známý pod názvem La Sebastiana, je dnes přístupný veřejnosti a těší se pozornosti nejen zahraničních turistů. Další atrakcí, kvůli které každoročně do Valparaíso přijede okolo milionu turistů, je velký novoroční ohňostroj. Ten svými barvami rozzáří celý záliv a z kopců jej pozorují stovky tisíc návštěvníků i místních.

Pokud vás městský kavárenský styl plný lahodných vůní přestane bavit, vypravte se na pobřeží, kde často odpočívají kolonie lachtanů hřivnatých, místní jim říkají mořští vlci. Můžete pozorovat mistry v lenošení. Najdete je snadno, stačí jít po pachu přímo za nosem. ◀

Cíp jezera El Toro se vzrostlými araukáriemi

Výhled na jezero Tinquilco

Zálivu ve Valparaíso se díky tvaru připomínajícímu horskou podkovu někdy přezdívá Horseshoe Bay

Lutheránský kostel sv. Kříže
na kopci Concepción

Street art na kopci
Concepción od dua
Elle & Pitr

Jan Mířacký

Už poznal různá místa světa a v současné době se věnuje poznávání naší krásné země. Tu postupně ukazuje svému dvouletému synovi i své manželce původem z Chile. Cestování má spjaté s fotografováním a nejraději zachycuje barevné přírodní scenérie.